

lagte til Grund for det foregaaende Lovforslag. De to Lovforslag have i Folketinget været Genstand for samme Behandling, og det vil antagelig ogsaa blive Tilfældet i dette høje Ting. Det er som to Tvillinger, hvor den ene drager den anden med sig. Hvis ikke det var Tilfældet, maatte jeg med nogen Bekymring imødesee Behandlingen af dette Lovforslag, idet jeg ikke turde forvente, at det høje Landsting vilde beskæftige sig med dette Lønningsforslag i Dag efter den Skæbne, som mit Lovforslag forleden om Oprettelse af et Skovriderembede i Charlottenlund og Dyrehaven har faaet. Trods de 8 Dage, der ere gaaede siden første Behandling, er det ikke lykkedes dette høje Ting at føre dette Lovforslag igennem, og jeg har heller ikke turdet haabe paa, at det foreliggende mere indviklede og mere vanskelige Spørgsmaal kunde finde sin Løsning paa een Dag, hvis det ikke var saaledes, at det hørte ret nøje sammen med det Lovforslag, det høje Ting nys behandlede under min Kollega Kultusministerens Ressort. Det giver mig Haab trods Tvivl, og dermed være Sagen anbefalet.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Opførelse af et Sindssygehospital og en dertil knyttet Sileringsanstalt paa Sjælland.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1866, Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.)

Udenfor Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

Formanden: Tingets Samtykke til Foretagelsen af denne Sag udkræves. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold.) Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de dertil stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Ejsing): Udvalget har været enigt om at fremme denne Sag saa hurtigt som muligt, fordi vi ere af den Anskuelse, at vi trænge til at faa et nyt Sindssygehospital og faa det snart. Enkelthederne ved Byggeriet have vi ikke indladt os paa at undersøge; dertil have vi ikke haft Tid. Desuden har Folketinget jo undersøgt den Sag, saaledes at vi om dette Punkt ikke egentlig have noget at sige. Naar vi have udtalt i Betænkningen, at Staten bygger for dyrt, og at der ved dens Byggeforetagender bør udvises mere Økonomi end hidtil, og at Bestræbelserne bør gaa ud paa at bringe Udgifterne ned til et Beløb henimod, hvad det koster private Virksomheder at opføre lignende Bygninger, er det kun en Gentagelse af, hvad der i Fjor blev sagt. Vi gentage det, fordi vi have gjort den Erfaringstid og muligvis ogsaa ville komme til at gøre denne sørgelige Erfaring tiere, at der bygges dyrt, naar Staten skal bygge. Det er ikke sagt for at bebrejde Justitsministeren noget af de foregaaende Tilfælde eller denne Gang. Vi tvivle aldeles ikke om, at den højtaerede Justitsminister vil gøre, hvad han kan, for at holde Udgifterne nede. Det eneste, vi have anket over, er, at Ingeniørarbejdet er beregnet usædvanlig dyrt ved det foreslaaede Byggearbejde.

Der er stillet et Par Ændringsforslag af Justitsministeren under Nr. 2 og Nr. 4, som ere tiltraadte af det Flertal, hvortil jeg hører. Det første gaar ud paa, at „circa 70 Hektarer“ forandres til „circa 100 Hektarer“. Det synes, at de stedlige Forhold ved Nykøbing tale for at udvide Arealet. Vi ere ganske enige med Folketinget i, at som Regel er Staten ikke god til at drive Landbrug, den faar for lidt ud af det; men det synes, at der kan være Grund til alligevel at udvide Arealet, saa det bliver mere afrundet i Henshold til de naturlige Omgivelser. Da det desuden er Tanken, at Hospitalet skal være ret stort med 6—800 Patienter, vil der ogsaa blive en Del Arbejdskraft at anvende i det Landbrug, som kommer til at høre til Anstalten. Det er jo godt for den Slags Patienter at have noget mere Afveksling i Arbejdet, end de kunne have ved et lille bitte Landbrug eller ved Havebrug. Desuden have vi ogsaa ment, at det var heldigst at købe netop det Stykke Land for at undgaa at komme til at købe dyrere siden, dersom der skal foretages Udvidelser; maaske der ogsaa vil blive nogen Prisstigning, og saa nyder Staten